

Farkas P. József januárban tett ígéretet arra, hogy pénzt gyűjt a kékesdi templom befejezésére, s úgy vélte, hogy a létesítményt a püspökség millenniumi évében fel fogják szentelni. Ez megtörtént. Vele beszélgettünk erről az időszakról. Az építkezés lényegében augusztusban és szeptemberben zajlott, volt, amikor egyszerre ötven ember dolgozott a területen.

– Összefoglalná, mi történt azóta, hogy a kecskeméti egyesület felkarolta a munkálatokat?

– Kékesden, amikor minket odahívtak, egy, erős hittel munkálkodó, de az erőfeszítésektől megfáradt közösség fogadott. Mindenekelőtt meg kellett ismernünk, mi is a gond. Mi okozza az országos visszhangot kiváltó nehézségeket, a félig kész épület romlását? Ugyanis nem az a baj, ha egy településen nincs templom, hanem az, ha egy megkezdett Isten háza félbemarad. Ez mindig azt mutatja, hogy az angyalok és az ördögök harcában a sátán az erősebb. Ez pedig nagyon veszélyes dolog. Én azt hiszem, a legfontosabb az volt, hogy a felek között megpróbáltuk megújítani a szeretetbeni keresztényi párbeszédet. A többi már jött magától.

Mivel azt vallom, hogy aki a sajátjából erőn felül nem támogatja a jó célt, nincs joga, hogy másokhoz forduljon segítségért. Ez lelkiismeretbeli kérdés. Azt hiszem, ezt az indítást érezte meg az a nagy csapat, amelyik végül is a korábbi támogatói közösség részévé lett. Összességében mintegy húsz millió forintról van szó, úgy ahogy ígértem januárban.

Pedig – mostmár bevallhatom - akkor még nem tudtam, hogy kihez fordulhatok kéréssel. Nem voltam otthon (akkor még) Baranyában.

2009-et – a kékesdi történések miatt is - a csoda évének tartom. Miközben válság van a világgazdaságban, a Porta Egyesület több, mint százmillió forintot gyűjtött össze különböző ingatlanfejlesztési céljaira. A kékesdi templom mellett kiemelném a kecskeméti Karol Wojtyła Barátság Központ, szociális intézmény felújítását, ahol naponta 120 ember kap ételt a ház falai között. Sohasem gondoltam volna, hogy az emberi szó, kérés és hívás, ha Isten-áldás vezérli, ilyen teljesítményekre képes.

Kékesdet, a templomot, a papokat, a híveket, a település minden lakóját időközben igen megszerettem. Nagyszerű, bátor csapat! Kell is ez a kékesdi virtus, mert – ugye nagyon jól tudják, akik ott élnek - egy templom sosincs kész, mert nem csak téglából, deszkából, márványból épül, hanem lélekből is. Ezelőtt tíz évvel egy folyamat indult el, melynek az utolsó egy évében mi is közreműködtünk. Be kell fejezni a kórust, a padozatot, sekrestyét. A főablak mellett kisebb nyílászárók is díszüveget kívánnak. De hát a Chartres-i dómot

1020-ban kezdték építeni és még máig sincs kész, mégis milyen csodálatos. A lényeg: az Úr a kishitűeknek bebizonyította, hogy a kékesdi dombra templomot akar, mégpedig egy nagyon szépet. Az, Aki abba akar költözni, úgy látta, ha nincs elég erő Baranyában, hívj segítségül néhány megszállottat a Duna túloldaláról. De az Úr fala nem ázhat, az Úr helye nem maradhat csupasz, fagyos fal. Nagyon köszönöm a Jóistennek, hogy éppen nekünk szólt. Köszönöm Mayer Mihály püspök úrnak, hogy – igaz lelki emberként – barátsággal fogadta feléje nyúló kezünket. A siker az Egyházé, a templom az emberfeletti áldozatot vállaló helyi közösségé. Mi pedig – portások/Kecskemétről - boldogok vagyunk, mint az Emmaus-i tanítványok. Ebben a történetben felismerhettük az Urat. Láthattuk, hogy nála tényleg nincs lehetetlen... és akkor a főangyalról, Szent Mihályról, vagy a földi szolgájáról Kungl Jánosnéról nem is beszéltem... Ilyen erővel, csak győzni lehet....

Kik adakoztak?

Különös ajándékkal kopogtatott be januárban Mayer Mihály megyés püspökhöz a kecskeméti Farkas P. József, a Porta Egyesületek Szövetségének elnöke. Felajánlotta a segítségét ahhoz, hogy az évek óta nehezen épülgető kékesdi templomot a millenniumi évben, azaz még az idén fel lehessen szentelni. Nos, a templom felszentelése Szent Mihály napján megtörtént, azóta helyére került az oltár feletti üvegablak, megszépült az Isten háza kívül-belül. Az adakozók névsora: Bende Stáb Kft., Kecskemét; Colas Hungária, Puskás Imre igazgató; Graboplast Padlógyártó Zrt. Kecskemét, Kakuszi László igazgató; Holtság Károly, Kecskemét; Mediterrán Betoncserép, Bóly; Molnár Fatelep, Kecskemét; Pintér József és családja, Pintér Művek, Kecel; Porta Egyesület Katolikus Munkacsoport; Farkas Galéria Bt., Kecskemét; Wojtyła Ház Nonprofit Kft., Kecskemét; Szigetvári Takarékszövetkezet; Dunántúli Napló Szerkesztősége; Duna Televízió; Paksi Atomerőmű Zrt. és Ungár Tamás, Népszabadság.